I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2597/1999

af 6. december 1999

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], i det følgende benævnt »grundforordningen«, særlig artikel 15,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/1999 [2] (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) blev der indført en midlertidig udligningstold på importen til Fællesskabet af polyethylenterephthalatfolie (»PET-folie«) med oprindelse i Indien og henhørende under KN-kode 3920 62 19 og 3920 62 90.

(2) Efter indførelsen af den midlertidige udligningstold blev der skriftligt fremsat bemærkninger af de indiske samarbejdsvillige eksporterende producenter Ester Industries Ltd., Flex Industries Ltd., Garware Polyester Ltd., India Polyfilms Ltd./Jindal Polyester Ltd. (forretningsmæssigt forbundne selskaber), MTZ Polyesters Ltd., Polyplex Corp. Ltd. (i det følgende benævnt »de indiske eksporterende producenter«), Indiens regering, de klagende producenter i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) og to brugere af PET-folie.

(3) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i grundforordningen anmodede alle ovennævnte parter med undtagelse af en bruger om at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.

(4) En bruger, der ikke tidligere havde givet sig til kende, reagerede yderligere på indførelsen af midlertidige foranstaltninger.

(5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse.

(6) De mundtlige og skriftige bemærkninger, der blev fremsat efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og efter ovennævnte meddelelser, blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning ved de endelige undersøgelsesresultater.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

(7) I forordningen om midlertidig told beskrives den pågældende vare i betragtning 7 som polyethylenterephthalatfolie (PET-folie).

(8) I betragtning 8 i forordningen om midlertidig told hed det endvidere, at varen kan opdeles i en række segmenter, der inden for erhvervsgrenen typisk har magnetiske, indpakningsmæssige, elektriske, afbildningsmæssige og andre industrielle anvendelsesformål, og at varerne i forbindelse med undersøgelsen blev inddelt i typer efter markedssegment, tykkelse, belægningsegenskaber, overfladebehandling, mekanisme egenskaber og klarhed/uigennemsigtighed.

(9) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger modtog Kommissionen en anmodning fra EF-erhvervsgrenen om ikke blot som fastsat i forordningen om midlertidig told at anse de typer, der tariferes under KN-kode 3920 62 19 og 3920 62 90, som PET-folie, men også typer tariferet under KN-kode 3920 62 11 og 3920 62 13. De indiske eksporterende producenter var imod inddragelsen af de to yderligere koder og hævdede, at PET-folie, der tariferes under disse koder, ikke er udskiftelig med PET-folie henhørende under de to andre koder, nemlig 3920 62 19 og 3920 62 90. De påpegede, at kun de sidstnævnte koder var indeholdt i EF-erhvervsgrenens klage, og at de to førstnævnte koder ikke var specifikt indeholdt i klagen, da den under disse koder tariferede vare ikke var udskiftelig med de varer, der tariferes i henhold til KN-kode 3920 62 19 og 3920 62 90.

[1] EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
[2] EFT L 219 af 19.8.1999, s. 14.

(10) På grundlag af de oplysninger, der indhentedes i løbet af undersøgelsen, besluttede Kommissionen, at KN-kode 3920 62 11 og 3920 62 13 ikke skulle være omfattet af undersøgelsen, da der ikke var fremlagt oplysninger, der kunne tyde på, at EF-erhvervsgrenens påstand i klagen med hensyn til manglende udskiftelighed ikke er korrekt.

3. **SUBSIDIER**

3.1. ALMINDELIGE BEMÆRKNINGER

3.1.1. **Tillæggelse af rente ved beregningen af opnåede fordele**

(11) De eksporterende producenter anmodede om tilbagetrækning af det renteelement, der var blevet tillagt med henblik på beregningen af den samlede fordel, der blev opnået i henhold til de forskellige ordninger. Det hævdedes, at tillægningen af renter var uberettiget, gik videre end bestemmelserne i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASU) og var forbudt i henhold til artikel VI, stk. 3, i GATT 1994. Kommissionens retningslinjer for beregningen ville være ugyldige i denne forbindelse.

(12) Retsgrundlaget for at tillægge renter til subsidiets pålydende værdi er artikel 5 i forbindelse med artikel 6 i grundforordningen. I henhold til artikel 5 beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som modtageren har opnået i den periode, der er omfattet af subsidieundersøgelsen. Artikel 6, der gengiver artikel 14 i ASU, fastsætter regler for beregning af fordelen for bestemte typer subsidier. For alle kategorier af subsidier, der er nævnt i artikel 6, dvs. indskud af egenkapital, lån, lånegarantier, levering af varer og tjenesteydelser eller indkøb af varer, er grundlaget for fastsættelsen af fordelen den tilsvarende markedspris for finansiering. Ved anvendelse af principperne i artikel 6 som generel regel for alle kategorier af subsidier må omkostningerne til at låne midlerne på markedsvilkår derfor medregnes ved beregningen af det samlede subsidiebeløb.

(13) Udtrykt i en pålydende værdi i undersøgelsesperioden svarer alle subsidier reelt til et tilskud. Da ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud ikke kan fremskaffes på markedet, ville modtageren, hvis han ikke havde fået tilskud, skulle have rejst det tilsvarende beløb fra kilder på markedet og have betalt det tilbage med renter over en periode. Det er dette element af fordelen, der dækkes ved at tillægge det pålydende subsidiebeløb renter.

(14) Denne fremgangsmåde er specifikt fastsat i Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold (retningslinjer for beregningen) ([1]), hvori det hedder: »Den pålydende værdi af subsidiebeløbet skal derfor omregnes til den værdi, der var fremherskende i undersøgelsesperioden, ved anvendelse af den normale markedsrente«, og er Fællesskabets faste praksis, som er blevet fulgt i en række tidligere sager.

(15) Artikel VI, stk. 3, i GATT 1994, der er gengivet i artikel 19.4 i ASU, siger kun, at der ikke må pålægges told med et beløb, der overstiger subsidiet. Subsidiebeløbet beregnes udtrykt ved fordelen i undersøgelsesperioden (artikel 14 i ASU). Da selskabet også opnåede fordel af, at det ikke var nødt til at fremskaffe midlerne på finansmarkedet, skal fordelen også indeholde et renteelement. Da fordelen (inklusive renter) svarer til subsidiebeløbet og udligningstolden beregnes udtrykt ved den konstaterede subsidiemargen er artikel VI, stk. 3, i GATT 1994 derfor fuldt ud overholdt ved tillæggelsen af renter.

(16) Kravet om, at renteelementet ikke skal indgå i beregningen af fordelene ved de forskellige ordninger, afvises derfor.

3.1.2 **De forskellige ordningers specificitet**

(17) De eksporterende producenter fremførte, at forudsætningen i artikel 2.3 i ASU om, at subsidier betinget af eksportresultater er specifikke, ifølge sagens natur ikke vil gælde, da det er fastsat i artikel 27.2 i ASU, at forbuddet mod subsidier, der er betinget af eksportresultater, ikke gælder for udviklingslande. Indien er et af de lande, der er anført på listen i bilag VII til ASU, og de eksportsubsidier, der ydes af Indiens regering, er derfor ikke forbudte. Kommissionen vil derfor være forpligtet til at positivt at bevise, at de pågældende ordninger er specifikke.

(18) Det fremgår klart af artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, at subsidier, herunder subsidier nævnt i bilag I, skal anses for at være specifikke, hvis de efter lovgivningen eller reelt er betinget af eksportresultater. Denne betingelse er blevet individuelt undersøgt for hver af de subsidieordninger, der er omfattet af denne procedure.

([1]) EFT C 394 af 17.12.1998, s. 7.

3.2. DE ENKELTE ORDNINGER

3.2.1. »**Passbook Scheme**« **(PBS)**

(19) Indiens regering og de eksporterende producenter fremførte bemærkninger om denne ordning, der er beskrevet i betragtning 12-19 i forordningen om midlertidig told. Disse bemærkninger behøver ikke at blive behandlet, da fordelene i henhold til denne ordning ikke indgik i den midlertidige told af de årsager, der er nævnt i betragtning 24 i forordningen om midlertidig told. Der vil derfor ikke blive indført foranstaltninger over for fordele i henhold til denne ordning, og der er derfor ikke behov for endelige undersøgelsesresultater.

3.2.2. »**Duty Entitlement Passbook Scheme**« **(DEPB) (toldgodtgørelsesordning) på før-eksportbasis**

(20) Indiens regering og de eksporterende producenter fremførte bemærkninger om denne ordning, der er beskrevet i betragtning 26-30 i forordningen om midlertidig told.

(21) Navnlig blev det hævdet, at DEPB på før-eksportbasis er en tilladt eftergivelses-/godtgørelsesordning i henhold til bestemmelserne i grundforordningen, og at ordningen derfor ikke er udligningsberettiget. Det blev også fremført, at hvis ordningen fandtes at være udligningsberettiget, skulle kun de beløb, hvor godtgørelsen faktisk havde været for stor, benyttes som grundlag for beregningen af fordelen, og Kommissionen skulle have undersøgt, om der faktisk var sket en for stor godtgørelse af importafgifter på råmaterialer forbrugt i produktionsprocessen.

(22) DEPB på før-eksportbasis er ikke en eftergivelses-/godtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning som omhandlet i grundforordningen til trods for tilstedeværelsen af en bestemmelse om den faktiske bruger. Grundlæggende er der tale om en ordning baseret på værdi og ikke på mængde. DEPB-satsen, der giver anledning til fritagelse for importafgift, beregnes ikke i forhold til specifikke fysiske råvaremængder, der faktisk forbruges eller skal forbruges i produktionsprocessen. Konkret fastsættes råmaterialerne på grundlag af såkaldte Standard Input/Output-normer (SION), der er baseret på den formodede værdi af råmaterialer, der skal importeres for at fremstille en given vare. Når DEPB-satsen er fastsat for en bestemt færdig vare, kan råmaterialer indføres toldfrit i henhold til en DEPB før-eksportlicens. Der er ingen mekanisme, der kan forhindre en eksporterende producent i at ændre de forholdsmæssige andele mellem de råmaterialer, han faktisk har indført, da han kun skal blive inden for det samlede kreditloft, der er indrømmet.

(23) Der er desuden ingen forpligtelse til rent faktisk at importere alle de forskellige råmaterialer, for hvilke der er indrømmet kredit. Den eneste begrænsning på mængden af noget bestemt råmateriale, der kan indføres i henhold til ordningen, er værdien af den indrømmede licens og den tilsvarende forpligtelse til at eksportere den færdige vare. Der er derfor fintet krav om, at de erstattede importerede råmaterialer skal have samme mængde, kvalitet og egenskaber som råmaterialerne fra hjemmemarkedet.

(24) Et selskab, der kan tilvejebringe råmaterialer til en lavere pris, eller som køber nogle af sine råmaterialer på hjemmemarkedet, vil toldfrit kunne indføre råmaterialer, der kan benyttes til produktion eller salg på hjemmemarkedet, da de faktisk indførte mængder ikke vil have nogen forbindelse med de mængder, der er fastsat i SION. Der blev ikke konstateret nogen anden ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke toldfri råmaterialer der rent faktisk forbruges ved fremstillingen af den eksporterede færdige vare eller i hvilke mængder. Det fandtes endvidere, at den udligning, der kan finde sted, når varer eksporteres, ikke sker på grundlag af de faktiske mængder af toldfri importerede råmaterialer, der er brugt ved fremstillingen af de eksporterede varer, men snarere på grundlag af antagelser om standardværdien af råmaterialerne til den eksporterede vare.

(25) Selv hvis DEPB på før-eksportbasis anses for at være en toldgodtgørelsesordning som påstået, er det fastsat i bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, i grundforordningen, at hvis det fastslås, at eksportlandets regering ikke opretholder en sådan ordning, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af henholdsvis de faktiske råmaterialer, der indgår, eller de faktiske transaktioner, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Da der som ovenfor nævnt ikke findes nogen kontrolordning for de faktisk indførte mængder af råmaterialer, skulle den indiske regering foretage en undersøgelse. Den indiske regering foretog ikke en sådan undersøgelse. Kommissionen undersøgte derfor ikke, om der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der forbrugtes ved produktionen af den udførte vare.

(26) Under alle omstændigheder er eftergivelsen af overskydende importafgifter kun grundlaget for beregningen af fordelens størrelse i tilfælde af reelle godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger. Da det er blevet fastslået, at DEPB på før-eksportbasis ikke er en godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen, er fordelen den samlede eftergivelse af importafgift og ikke nogen formodet eftergivelse af overskydende afgifter.

(27) Da DEPB-ordningen på før-eksportbasis indebærer, at der gives afkald på statsindtægter, der ellers er betalbare, kan ordningen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), anses for at udgøre et subsidie. Da der ikke kan opnås fordel i henhold til ordningen uden en forpligtelse til eksport, er den retligt betinget af eksportresultater, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, og den er derfor specifik.

Beregning af subsidiebeløbet

(28) Fordelen for de eksporterende producenter er beregnet som anført i betragtning 23 i forordningen om midlertidig told, idet der desuden er taget hensyn til ansøgningsgebyrer som ønsket af de eksporterende producenter. Disse yderligere beløb havde imidlertid ingen indflydelse på de foreløbigt beregnede subsidiemargener.

(29) To selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 1,31 % og 6,84 %.

3.2.3. »**Duty Entitlement Passbook Scheme**« **(DEPB) (toldgodtgørelsesordning) på efter-eksportbasis**

(30) Indiens regering og de eksporterende producenter fremførte bemærkninger om denne ordning, der er beskrevet i betragtning 37, 38 og 39 i forordningen om midlertidig told.

(31) Navnlig hævdedes det, at DEPB på efter-eksportbasis var en tilladelig substitutionsgodtgørelsesordning, idet efter-eksportkreditter i henhold til DEPB kun ville blive indrømmet i overensstemmelse med meddelte Standard Input/Output-normer. I henhold til punkt i) i bilag I til grundforordningen kan en godtgørelsesordning tillade anvendelsen af materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer. Det hævdedes også, at afgiftsmyndighederne ville kunne kontrollere hvilke importerede råmaterialer, der indgår i den eksporterede vare. DEPB på efter-eksportbasis vil derfor være en tilladelig substitueringsgodtgørelsesordning i henhold til bilag II til grundforordningen.

(32) Det bør erindres, at der i modsætning til DEPB på før-eksportbasis ikke findes nogen »bestemmelse om den faktiske bruger«. Kreditterne efter DEPB på efter-eksportbasis beregnes som en procentdel af værdien af de udførte færdigvarer. Således indrømmede kreditter kan benyttes til udligning af told, der normalt skal betales på indførsel af enhver vare (undtagen varer på negativlisten over importvarer). Anvendelsen er ikke begrænset til varer, der benyttes ved fremstillingen af den eksporterede vare. Importerede varer kan sælges på hjemmemarkedet eller benyttes på en hvilken som helst anden måde. Desuden er licenser, og således også kreditter, frit omsættelige.

(33) Det kan derfor konkluderes, at DEPB på efter-eksportbasis ikke er en godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til bilag I, punkt i), og bilag II og III i grundforordningen.

(34) Den indiske regering hævdede også, at ordningen kun udgør et eksportsubsidie i det omfang, at den tilvejebringer godtgørelse af importafgifter ud over de afgifter, der faktisk pålægges importerede råmaterialer, som anvendes til eksportproduktion, og at Kommissionen ikke har opfyldt sin forpligtelse til at fastslå omfanget af denne for store godtgørelse.

(35) Denne påstand må afvises af de samme årsager, som er nævnt i betragtning 26.

Beregning af subsidiebeløbet

(36) Den indiske regering fremførte, at for så vidt angår de solgte licenser ville Kommissionen skulle fastslå den faktiske værdi af den fordel, som de eksporterende producenter fik gennem disse salgstransaktioner, og ikke på grundlag af det kreditbeløb, der blev indrømmet i licensen.

(37) Som allerede forklaret i betragtning 43 i forordningen om midlertidig told kan denne påstand ikke imødekommes, da den fordel, som den indiske regering indrømmer den eksporterende producent i form af indtægter, der er givet afkald på, afspejles korrekt i licensens værdi. Salg af en licens til en anden (dvs. højere eller lavere) pris end dens værdi er en rent kommerciel transaktion, som ikke ændrer størrelsen af den fordel, der oprindeligt blev opnået af ordningen.

(38) Fordelen for de eksporterende producenter er blevet beregnet som forklaret i betragtning 41-44 i forordningen om midlertidig told. I denne forbindelse skal det bemærkes, at fire eksporterende producenter fremsatte en række påstande, som blev godkendt af Kommissionen. Efterfølgende er der blevet taget hensyn til yderligere omkostninger, som nødvendigvis påløb i forbindelse med erhvervelsen af licensen. Der er også foretaget justeringer af de indrømmede kreditbeløb. Disse justeringer har ført til mindre ændringer af subsidiemargenerne.

(39) Fire selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 2,34 % og 17,68 %.

3.2.4. »**Export Promotion Capital Goods Scheme**« **(EPCG) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

(40) Den indiske regering fremførte, at målet for EPCG, som er beskrevet i betragtning 46-50 i forordningen om midlertidig told, er at gøre det muligt for virksomheder i forskellige økonomiske sektorer at modernisere fabrikker og udstyr, samtidig med at Indiens knappe beholdning af udenlandsk valuta bevares. Det hævdedes, at EPCG-fordelen ikke er betinget af eksportresultater, fordi EPCG-licenser kan opnås uden hensyn til tidligere eksportresultater. Endvidere kan indehaveren af en EPCG-licens altid købe indenlandske investeringsgoder frem for importerede.

(41) Med hensyn til denne påstand skal det bemærkes, at et selskab for at benytte sig af EPCG skal forpligte sig til at eksportere varer til en bestemt værdi inden for en bestemt frist. Denne ordning er derfor retligt betinget af eksportresultater, da der ikke kan opnås nogen fordel uden en forpligtelse til at eksportere varer. Den anses derfor for at være specifik i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen og følgelig udligningsberettiget.

(42) De eksporterende producenter hævdede, at der i EPCG ikke gives afkald på statsindtægter, men at de kun udskydes. Hvis en importør af investeringsgoder ikke har opfyldt sin eksportforpligtelse inden den i ordningen fastsatte frists udløb, opkræves differentialtolden med renter. Det er derfor først ved udgangen af den periode, der er fastsat til at opfylde eksportforpligtelsen i denne ordning, at det kan afgøres, om en importør har fået eftergivet told, og om der er givet afkald på statsindtægter, og derfor også om der derved er givet en fordel. Det vil derfor være for tidligt at behandle importen af investeringsgoder efter denne ordning i undersøgelsesperioden.

(43) For så vidt angår denne påstand finder Kommissionen, at når et selskab anmoder om at benytte denne ordning og derved forpligter sig til at eksportere varer, må det antages, at eksportforpligtelsen vil blive opfyldt, og at der vil blive opnået endelig fritagelse fra betaling af importtolden. Selskaberne må have en forventning om, at de ikke til sidst vil skulle betale afgifter. At antage andet ville gøre ordningen meningsløs.

(44) Undersøgelsen har desuden positivt fastslået, at den indiske regering faktisk forlænger eksportforpligtelsesperioden for selskaber, som ikke kan opfylde deres eksportforpligtelse inden for den oprindeligt fastsatte periode.

(45) Kommissionen finder derfor, at der gives afkald på statsindtægter på tidspunktet for importen af investeringsgoder, og at det importerende selskab modtager en fordel i form af det samlede ikke betalte afgiftsbeløb.

Beregning af subsidiebeløbet

(46) Fordelen for de eksporterende producenter er blevet beregnet som forklaret i betragtning 53 i forordningen om midlertidig told. I denne forbindelse skal det bemærkes, at der af alle eksporterende producenter blev fremsat en række påstande, som delvist blev godkendt af Kommissionen. Navnlig blev der taget hensyn til dokumenterede omkostninger, som selskaber nødvendigvis måtte afholde for at være berettiget til eller opnå subsidiet. Disse omkostninger vedrørte bl.a. ansøgningsgebyrer og bankgarantier. Ansøgningsgebyret er en engangsforeteelse, hvorimod bankgarantierne kan være enkeltstående og dække flere år eller bestå af flere årlige afdrag, der skal betales i hele bankgarantiens løbetid.

(47) Det skal bemærkes, at et af disse selskaber, MTZ Polyesters Ltd., hævdede, at den metode, der anvendes i forordningen om midlertidig told, ikke var hensigtsmæssig for så vidt angår det pågældende selskab, da der for dette forelå en helt anden situation i undersøgelsesperioden end for de andre selskaber, som var berørt af undersøgelsen. Det blev især hævdet, at der som følge af uforudsete begivenheder, herunder en naturkatastrofe, først blev indledt kommerciel produktion i oktober 1998. Dette førte til et meget lille hjemmemarkeds- og eksportsalg i undersøgelsesperioden og derfor til en høj subsidiemargen. Selskabet foreslog derfor en anden beregningsmetode og anmodede om, at denne blev brugt.

(48) Det skal bemærkes, at der ikke blev forelagt et sådant krav for Kommissionen i løbet af undersøgelsen før meddelelsen om de foreløbige resultater af denne. Sammen med anmodningen fremlagde selskabet imidlertid detaljeret og underbygget dokumentation vedrørende indledningen af den kommercielle produktion og den virkning, som en sådan forsinket indledning havde på dets aktiviteter.

(49) Efter en nøje undersøgelse af disse oplysninger konkluderede Kommissionen, at anmodningen om at benytte andre beregningsmetoder som foreslået af selskabet ikke var berettiget. I betragtning af de særlige og ekstraordinære omstændigheder, der påvirkede dette selskab, fandt Kommissionen dog, at en anvendelse af samme målestok (dvs. den faktiske eksport) for dette selskab som for selskaber i en normal produktionssituation førte til så forskelligartede resultater, at de ikke i tilstrækkelig grad afspejlede den fordel, som dette firma opnåede af det udligningsberettigede subsidie efter denne ordning. Kommissionen bevarede den samme beregningsmetode, men ændrede følgelig produktions- og eksportssalgstallene for dette selskab på grundlag af bekræftede oplysninger fra selskaber i en normal kommerciel produktionssituation for at fordele den fordel, der var opnået af subsidiet i undersøgelsesperioden.

(50) Seks selskaber benyttede denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 1,42 % og 8,75 %.

3.3. EKSPORTFORARBEJDNINGSZONER/EKSPORTORIENTEREDE VIRKSOMHEDER (EPZ/EOU)

(51) Den indiske regering fremførte, at den ikke giver afkald på indtægter i henhold til denne ordning, der er beskrevet i betragtning 55-58 i forordningen om midlertidig told, fordi tolden på investeringsgoder kun er suspenderet i toldoplagsperioden. Dette betyder, at importøren ikke behøver betale told på import af investeringsgoder, der skal benyttes i eksportforarbejdningszoner eller eksportorienterede virksomheder. Når investeringsgoderne sælges eller udgår fra toldoplaget skal tolden imidlertid betales med en sats, der svarer til investeringsgodernes afskrevne værdi på tidspunktet for salget eller udgangen fra toldoplaget.

(52) Denne påstand minder om den, der blev fremsat af de eksporterende producenter vedrørende EPCG, nemlig at der ikke gives afkald på indtægter, men at disse blot udskydes. Det vil imidlertid gøre ordningen meningsløs at antage, at investeringsgoder vil blive importeret toldfrit og derefter videresolgt på hjemmemarkedet med betaling af told. Selv hvis investeringsgoderne blev videresolgt på et fremtidigt tidspunkt, ville der under alle omstændigheder blive givet afkald på indtægter med et beløb svarende til den opnåede afskrivning. Om og hvornår sådanne investeringsgoder sælges er blot en kommerciel beslutning truffet af selskabet.

(53) Kommissionen finder derfor, at der gives afkald på statsindtægter på tidspunktet for importen af investeringsgoder, og at det importerende selskab modtager en fordel i form af det samlede ikke betalte afgiftsbeløb.

(54) Den eksporterende producent fremsatte en lignende påstand og fremsatte desuden bemærkninger vedrørende importen af råmaterialer til eksporterede varer. Da EPZ/EOU-ordningen udelukkende blev benyttet til indførsel af investeringsgoder, behøves disse yderligere argumenter ikke at blive behandlet.

(55) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom den ikke kan opnås, uden at selskabet accepterer en forpligtelse til at udføre varer, og den anses derfor for specifik.

Beregning af subsidiebeløbet

(56) Fordelen for den eksporterende producent er blevet beregnet som forklaret i betragtning 63, 64 og 65 i forordningen om midlertidig told. Et selskab opnåede fordele i henhold til denne ordning med 0,7 %.

3.3.1. »**Income Tax Exemption Scheme**« **(indkomstskatteordning)**

(57) Som allerede konstateret i forordningen om midlertidig told gjorde ingen eksporterende producent brug af denne ordning. Der indførtes derfor ikke foranstaltninger, og der er ikke behov for en endelig konklusion i forbindelse med undersøgelsen.

3.4. REGIONALE ORDNINGER

3.4.1. **Omsætningsafgift**

(58) De eksporterende producenter fremførte, at det er køberen af varerne, og ikke sælgeren, der opnår den fordel, der følger af fritagelsen for omsætningsafgift i delstaterne Gujarat og Maharashtra og tilskyndelsesordningen i forbindelse med omsætningsafgift i delstaten Uttar Pradesh.

(59) Omsætningsafgiften i disse delstater er en afgift på salg af varer, der tillægges salgsprisen på fakturaen. Sælgeren optræder derved som afgiftsopkræver. Omsætningsafgiftssystemet er forskelligt fra momssystemer ved, at betalt omsætningsafgift ikke kan modregnes i opkrævet omsætningsafgift.

(60) Det er blevet hævdet, at selskaberne udelukkende har benyttet omsætningsafgiftsfritagelserne i forbindelse med salgstransaktioner og ikke til noget væsentligt køb af varer.

(61) Under kontrolbesøget fandt Kommissionen ingen beviser for det modsatte. Det blev også fastslået, at alle de vigtigste leverandører af råmaterialer til de eksporterende producenter er beliggende uden for de pågældende delstater. Der skulle derfor betales omsætningsafgift af de eksporterende producenters køb af varer.

(62) Det kan derfor konkluderes, at de fritagelser for omsætningsafgift, der indrømmes af delstaterne Gujarat og Maharashtra, og delstaten Uttar Pradeshs tilskyndelsesordning i forbindelse med omsætningsafgift ikke medførte nogen fordel for den eksporterende producent.

(63) Der vil ikke blive indført nogen foranstaltninger, og der er derfor ikke behov for endelige konklusioner om disse ordninger. Endelig skal det bemærkes, at disse undersøgelsesresultater ikke berører resultaterne vedrørende brugen af disse ordninger ved købstransaktioner.

3.4.2. **Regionale ordninger — fritagelse for elektricitetsafgift**

(64) Den indiske regering og en eksporterende producent, MTZ Polyesters Ltd., fremførte, at denne ordning, der er beskrevet i betragtning 80 og 81 i forordningen om midlertidig told, ikke var specifik, da den kunne benyttes af alle nye virksomheder i Gujarat uanset deres beliggenhed.

(65) Kommissionen analyserede den dokumentation, der var fremlagt som belæg for denne påstand. Efter en grundig undersøgelse kan det konkluderes, at skønt der synes at være benyttet visse uklare formuleringer i den relevante lovgivning, især i forbindelse med definitionen af »servicevirksomheder« og fastsættelsen af differentialtoldsatser, er ordningen faktisk tilgængelig for alle nye industrivirksomheder i delstaten på lige vilkår og i en periode på fem år.

(66) I artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen er det fastsat, at når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt. Sådanne objektive kriterier og betingelser skal bl.a. anvendes horisontalt og ikke begunstige visse virksomheder på bekostning af andre.

(67) I betragtning af de modtagne bemærkninger og de beviser, der er kontrolleret i forbindelse med denne undersøgelse, finder Kommissionen, at ordningen opfylder kriterierne i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, herunder bl.a. fordi den anvendes horisontalt, da den kan benyttes af virksomheder i hele delstaten, og er baseret på objektive kriterier, nemlig oprettelsen af nye industrivirksomheder.

(68) Det konkluderes derfor, at denne ordning ikke er specifik og derfor ikke udligningsberettiget.

3.4.3. **Regionale ordninger — acciserefusion**

(69) For så vidt angår acciserefusionen, der blev beskrevet i betragtning 88 og 89 i forordningen om midlertidig told, fremførte den indiske regering, at accissen er en indirekte afgift, som lokale myndigheder i Indien pålægger varer, der indføres i en by eller et distrikt. Det blev hævdet, at »Retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen« i bilag II til ASU tillader indirekte skattenedslagsordninger for indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på importerede varer, der forbruges ved fremstillingen af eksporterede varer. Denne ordning skulle derfor ikke være udligningsberettiget.

(70) Dette argument må afvises, da acciserefusionsordningen ikke har nogen som helst forbindelse med eksportproduktion.

(71) Der er ikke fremsat underbyggede bemærkninger vedrørende specificiteten af denne ordning. Det bekræftes derfor, at denne ordning er specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a) og c), i grundforordningen, da den er udtrykkeligt begrænset til visse virksomheder, som er beliggende i bestemte områder inden for den ydende myndigheds retsområde.

(72) En eksporterende producent, Garware Polyester Ltd., fremførte, at den ikke havde opnået fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden, da delstatsmyndighederne i Maharashtra endnu ikke havde opfyldt deres tilbagebetalingsforpligtelse.

(73) Denne påstand må afvises, da fordelen er det opnåede krav mod delstaten Maharashtra, som selskabet er retligt berettiget til.

(74) Støttet af de eksporterende producenter gentog den indiske regering en generel påstand om tilladelighed og fremførte, at Kommissionen især for udviklingslande ville være forpligtet til at fastslå, at tilbagestående regioner ikke er omfattet af artikel 4, stk. 3, i grundforordningen, i stedet for at træffe en afgørelse baseret på de foreliggende oplysninger.

(75) I denne forbindelse skal det bemærkes, at for så vidt angår denne ordning, der kun blev benyttet af et selskab i området Aurangabat i delstaten Maharashtra, fremlagde hverken den indiske regering eller nogen anden part dokumentation for opfyldelsen af kravene i artikel 4, stk. 3, i grundforordningen inden for den frist, der gjaldt for denne procedure. Visse oplysninger, der kun stammede fra 1981/82, blev fremlagt lang tid efter fristens udløb. Under disse omstændigheder er Kommissionen hverken forpligtet eller i stand til at fastslå, at de kriterier, der kræves for en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i grundforordningen, herunder bl.a. for målet for økonomisk udvikling baseret på statistisk dokumentation, er opfyldt i forbindelse med denne ordning.

(76) Kommissionen er under disse omstændigheder forpligtet til at bekræfte de undersøgelsesresultater, der fremgår af betragtning 93 i forordningen om midlertidig told. Det konkluderes derfor endeligt, at denne ordning er udligningsberettiget.

Beregning af subsidiebeløbet

(77) Fordelen for den eksporterende producent er blevet beregnet som forklaret i betragtning 94 i forordningen om midlertidig told. Selskabet fremlagde imidlertid dokumentation for, at det ikke var berettiget til refusion af hele afgiftsbeløbet, hvilket efterfølgende førte til en lavere subsidiemargen.

(78) Et selskab opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på 1,08 %.

3.4.4. **Kapitalordning**

(79) Indiens regering og de eksporterende producenter fremførte bemærkninger om denne ordning, der er beskrevet i betragtning 96 og 97 i forordningen om midlertidig told. Disse bemærkninger behøver ikke at blive behandlet, da fordelene i henhold til denne ordning ikke indgik i den midlertidige told af de årsager, der er nævnt i betragtning 24 i forordningen om midlertidig told. Der vil derfor ikke blive indført foranstaltninger over for fordele i henhold til denne ordning, og der er derfor ikke behov for endelige undersøgelsesresultater.

Udligningsberettigede subsidiebeløb

(80) De udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser er følgende for hver enkelt undersøgt eksportør, udtrykt i værdi:

(%)

	PBS	DEPB		EPCG	EPZ/EOU	Delstatsordninger				I ALT
		Før-eksport	Efter-eksport			Omsætningsafgift	Kapitalordning	Acciserefusion	Refusion af elektricitets-afgift	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd og Jindal Polyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyesters Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. **SKADE**

4.1. DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(81) Ifølge betragtning 106 i forordningen om midlertidig told opfylder de fire klagende producenter kravene i artikel 10, stk. 8, i grundforordningen, da de tegner sig for mere end 80 % af den samlede produktion i EF af den pågældende vare, og de anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, i samme forordning.

(82) De indiske eksporterende producenter har fremført, at proceduren aldrig burde have været indledt, da klagen ikke indeholdt tilstrækkelig dokumentation til at bevise, at kravene i artikel 10, stk. 8, var opfyldt. De hævdede, at det forhold, at den bundne produktion af PET-folie ikke var medtaget i klagen, betød, at Kommissionen ikke kunne foretage et skøn over den samlede produktion af PET-folie i Fællesskabet på grundlag af klagen. Denne påstand ansås for ubegrundet, da den bundne produktion af PET-folie aldrig kom ud på det åbne fællesskabsmarked som PET-folie, men først som en yderligere forarbejdet vare. Under alle omstændigheder var de klagende producenters ikke-bundne produktion tilstrækkelig stor til, at deres status kunne fastslås.

(83) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 105 og 106 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4.2. FORBRUGET I FÆLLESSKABET, IMPORTMÆNGDE OG MARKEDSANDEL

(84) Kommissionens konklusioner i den foreløbige fase, navnlig vedrørende en betydelig stigning af den samlede indiske eksport af den pågældende vare samt en betydelig stigning i disse varers markedsandel på fællesskabsmarkedet, bekræftedes.

(85) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 107-110 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4.3. DE SUBSIDIEREDE IMPORTEREDE VARERS PRISER

(86) De indiske eksporterende producenter har påstået, at prissammenligningen i forordningen om midlertidig told fører til for dem ugunstige resultater, da den ikke tager hensyn til prisforskellen mellem PET-folie som råmateriale og særlige typer PET-folie. De har hævdet, at den indiske eksport hovedsagelig består af PET-folie af råmaterialetypen, mens en vigtig del af den af EF-erhvervsgrenen fremstillede PET-folie er af særlige typer. Dette argument måtte afvises, da aspekterne vedrørende de forskellige PET-folietyper blev taget i betragtning ved den opdeling af varerne, der blev anvendt ved prissammenligningen.

(87) De indiske eksporterende producenter har yderligere hævdet, at udelukkelsen af visse dele af vareopdelingsstrukturen som defineret i spørgeskemaet har ført til, at de har fået fastsat højere underbudsmargener. De protesterede mod forenklingen af varetypeopdelingen efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater og hævdede, at forenklingen førte til en ukorrekt sammenligning mellem typer af PET-folie af forskellig kvalitet. De hævdede endvidere, at der er større svind ved den indiske vare som følge af dens termiske egenskaber, samt at den er af smallere bredde og mere uigennemsigtig end EF-varen, og at den indiske vare derfor er af lavere kvalitet og billigere.

(88) På grundlag af de oplysninger, der blev modtaget i forbindelse med undersøgelsen, besluttede Kommissionen i den foreløbige fase at forenkle opdelingen af de forskellige typer PET-folie i forhold til den opdeling, der fremgik af de spørgeskemaer, der blev sendt til de berørte parter. Bredden, de termiske egenskaber og sondringen mellem klar og uklar folie blev derfor ikke taget i betragtning. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at opdelingen af varetyper i spørgeskemaet i denne sag som ved alle undersøgelser var vejledende og kunne ændres, navnlig i betragtning af informationsindhentningens stade. Det fremgår af denne undersøgelse, at en opdeling i PET-folietyper efter bredde ville have ført til en betydelig stigning i antallet af varetyper, der skulle sammenlignes, uden at dette havde haft en klar indvirkning på prissammenligningen. Det var endvidere ikke muligt at inddrage termiske egenskaber og sondringen mellem uklar og klar folie, da der ikke fandtes nogen entydig definition af gennemsigtighed, og da de berørte parter ikke konsekvent fulgte den definition af termiske egenskaber, der blev givet i spørgeskemaet. Dette førte til en situation, hvor både EF-producenterne og de indiske eksporterende producenter havde benyttet forskellige og uforenelige definitioner.

(89) Der er set bort fra de indiske producenters påstand ovenfor, ikke blot fordi forenklingen af vareopdelingen var uomgængelig for at sikre en gennemførlig analyse med repræsentative sammenligninger af de varetyper, der var angivet af begge berørte parter (der blev rent faktisk foretaget en sammenligning mellem ca. 400 af EF-erhvervsgrenens varekoder og ca. 160 af de indiske eksporterende producenters KN-koder), men også fordi underbudskonstateringen allerede i forenklet form i tilstrækkelig grad afspejler forskellene i fysiske egenskaber mellem de typer, der fremstilles af henholdsvis de indiske eksporterende producenter og EF-erhvervsgrenen.

(90) Alle de indiske eksporterende producenter anmodede også om justering for handelstrin. De fremførte, at de sælger en stor del af deres PET-folie til importører i Fællesskabet, mens EF-erhvervsgrenen hovedsagelig sælger direkte til forarbejdere af PET-folie. De påstod derfor, at underbudssammenligningen skulle foretages mellem importørernes videresalgspriser til forarbejderne og EF-erhvervsgrenens priser. De hævdede, at importørerne har en margen på ca. 25 % på deres salg til forarbejdningsvirksomheder, hvilket er den ønskede justering for handelstrin.

(91) I denne forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen i spørgeskemaet definerede handelstrinnene som 1) distributører, 2) forarbejdningsvirksomheder, 3) producenter af originalt udstyr, 4) endelige brugere og 5) andre. De indiske eksporterende producenter angav i deres besvarelser af spørgeskemaet, at en væsentlig del af deres salg af PET-folie i Europa solgtes til gruppe 5, dvs. »andre«, uden at give yderligere oplysninger. Efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater har de indiske eksporterende producenter bekræftet, at deres salg til importører, der var angivet under »andre«, skulle anses for at være salg til distributører. Undersøgelsen har imidlertid vist, at nogle af disse distributører også forarbejdede varen, hvilket tyder på, at de nærmere oplysninger, som de indiske eksporterende producenter afgav om handelstrinnet, ikke er rigtige. Undersøgelsen bekræftede endvidere ikke, at der var en prisforskel på 25 % mellem de to handelstrin. For så vidt angår EF-erhvervsgrenens salg er den gennemsnitlige pris ved salg til distributører faktisk højere end den pris, som forarbejdningsvirksomhederne betaler. Med hensyn til de indiske eksporterende producenter ville dette betyde, at enhver justering faktisk ville øge de fastsatte prisunderbudssatser. Det forhold, at EF-erhvervsgrenens priser er højere for distributører end for forarbejdningsvirksomheder, forklares ved, at sidstnævnte køber større mængder og derfor får mængderabat. For så vidt angår de indiske eksporterende producenter fremgik det af deres oplysninger, at fem ud af seks selskaber solgte varer til forarbejdningsvirksomheder til højere priser end til distributører. Et selskab havde imidlertid klart højere priser for distributører, og prisforskellen mellem de to handelstrin for resten af selskaberne lå langt under 25 %.

(92) Undersøgelsen har også vist, at de to vigtigste handelstrin ikke er klart adskilt, da nogle store selskaber handler både som distributører og som forarbejdningsselskaber. Det bemærkedes yderligere, at der ikke var nogen klar prisforskel mellem de to trin, idet den bestilte mængde synes at være en vigtigere prisfaktor end handelstrinnet. Endelig, og i modsætning til de indiske eksporterende producenters påstande, har undersøgelsen vist, at EF-erhvervsgrenen også sælger den pågældende vare til distributører såvel som til forarbejdningsselskaber. Det konkluderedes derfor, at der ikke er grund til at indrømme de indiske eksporterende producenter en justering for handelstrin.

(93) En af de indiske eksporterende producenter, MTZ, anmodede også om en justering for en kvalitetsforskel. Selskabet fremførte, at det havde inkluderet »off grade«-folie i den liste over transaktioner, der var blevet benyttet ved underbudsberegningerne, og at folietyper af denne kvalitet burde indrømmes en justering i form af en stigning i salgsprisen med 100 %. I denne forbindelse skal det bemærkes, at det fremgår af MTZ's besvarelse af spørgeskemaet, at selskabet fremstiller folie af tre kvaliteter: A, B og »off grade«. I listen over transaktioner blev der imidlertid ikke henvist til forskellige kvaliteter. Efter meddelelsen om de midlertidige foranstaltninger fremlagde MTZ yderligere oplysninger om, hvorledes »off grade«-varerne i transaktionslisten kunne identificeres. Efter at have modtaget disse oplysninger sammenlignede Kommissionen priserne på de påståede varetyper af »off grade«-kvalitet med de resterende typer varer og konkluderede, at der ikke er nogen prisforskelle mellem de to grupper af typer. MTZ's anmodning om en justering for kvalitet kunne derfor ikke imødekommes.

(94) Endelig hævdede de indiske eksporterende producenter, at Kommissionen skulle have udlignet negative prisunderbudsmargener med positive margener ved underbudsberegningerne. De erklærede, at da dette ikke var sket, var der blevet fastsat en højere ikke-skadevoldende pris. Det skal bemærkes, at i henhold til den metode for beregning af prisunderbudsmargenerne, der beskrives i betragtning 112, 113 og 114 i forordningen om midlertidig told, blev den subsidierede imports vejede gennemsnitlige nettosalgspriser sammenlignet model for model med EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettopriser på fællesskabsmarkedet. Denne metode gjorde det derfor muligt for hver enkelt model at tage hensyn til det beløb, hvormed de eksporterende producenters priser for en eksporttransaktion oversteg EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitspris. Argumentet afvistes derfor.

(95) Det følger af ovenstående, at det midlertidige undersøgelsesresultat i betragtning 114 i forordningen om midlertidig told, nemlig at der er tale om et underbud på mellem 28,2 % og 50,5 %, bekræftes.

4.4. EF-ERHVERSGRENENS SITUATION

(96) Den indiske regering påstod i generelle vendinger og baseret på klagernes ikke-fortrolige besvarelser, at EF-erhvervsgrenen overhovedet ikke havde lidt skade. Som nævnt i betragtning 115-125 i forordningen om midlertidig told fremgår det i denne forbindelse af undersøgelsen, at den samlede udvikling for EF-erhvervsgrenen er negativ, især med hensyn til markedsandel, priser og rentabilitet, hvilket klart er tegn på væsentlig skade. Denne udvikling bekræftes i tilstrækkelig grad i EF-erhvervsgrenens ikke-fortrolige besvarelser.

(97) De indiske eksporterende producenter har påstået, at valget af 1995 som begyndelsesår for indhentning af oplysninger i forbindelse med undersøgelsen, har fordrejet analysen hen imod en konklusion om, at der er forvoldt EF-erhvervsgrenen skade. De har fremført, at da 1995 var et ekstraordinært godt år som følge af en meget stor efterspørgsel, er det kun naturligt, at skadesindikatorerne derefter udviser en negativ udvikling. De indiske eksporterende producenter hævder, at valget af 1993 som begyndelsesår ville have givet et mere retfærdigt billede af skadesfaktorernes udvikling. Formålet med undersøgelsen er imidlertid at vurdere virkningen af den udligningsberettigede import på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden. For at foretage en sådan analyse, bestemmes udviklingen i en række indikatorer på grundlag af oplysninger for et antal år (sædvanligvis tre) forud for undersøgelsesperioden. Formålet med denne analyse er derfor ikke at sammenligne begyndelsesåret med undersøgelsesperioden, men snarere at vurdere den årlige udvikling i hele den undersøgte periode. Under alle omstændigheder skal det bemærkes, at der på det tidspunkt, hvor beslutningen om den undersøgte periode blev truffet, ikke forelå oplysninger om muligheden for, at skadesindikatorerne ville have udvist et andet mønster, hvis der var valgt et tidligere begyndelsesår. Endelig skal det bemærkes, at valget af et tidligere begyndelsesår ikke ville have begunstiget de indiske eksporterende selskaber, da der var en kraftig stigning i deres markedsandel i perioden op til undersøgelsesperioden.

(98) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 115-125 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4.5. KONKLUSION OM SKADE

(99) Det bekræftes derfor, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

5.1. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

(100) De indiske eksporterende producenter og den indiske regering hævdede, at der ikke var nogen indlysende sammenhæng mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som var forvoldt EF-erhvervsgrenen. De hævdede, at der globalt har været en negativ prisudvikling for PET-folie som følge af et for stort udbud af varen på verdensplan sammen med et fald i prisen på de vigtigste råmaterialer. De indiske eksponerende producenter hævdede endvidere, at priserne på PET-folie i Fællesskabet blot har fulgt den negative prisudvikling på verdensplan, og at den kendsgerning, at EF-producenternes gennemsnitspris faldt i 1996, hvor de indiske eksporterende producenters markedsandel faldt, skulle bevise dette. Det bør imidlertid erindres, at Indien er en af de vigtigste bidragydere til det for store udbud af PET-folie på verdensplan, og at Indien ifølge oplysninger fra Eurostat sænkede priserne på det europæiske marked allerede i 1996, mens de øvrige store eksportlande (USA,

Japan og Sydkorea) hævede priserne. At de indiske producenter mistede markedsandel i 1996 betyder ikke, at de ikke forvoldte EF-erhvervsgrenen skade gennem et øget pristryk, som førte til et fald på 3 % i EF-erhvervsgrenens gennemsnitspris. Endelig bør det erindres, at skadesanalysen foretages på grundlag af undersøgelsesperioden, og at de foregående år hovedsagelig bruges til at fastslå udviklingen.

De argumenter, der er fremført af de indiske eksporterende producenter og den indiske regering, må derfor afvises.

5.2. VIRKNINGER AF ANDRE FAKTORER

(101) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 134-144 i forordningen om midlertidig told bekræftes med følgende tilføjelser:

5.2.1. **Import fra andre tredjelande**

(102) De indiske eksporterende producenter og den indiske regering fastholdt deres påstand om, at det var udtryk for forskelsbehandling, at kun importen med oprindelse i Indien blev undersøgt, mens importen fra Sydkorea er steget og de sydkoreanske gennemsnitspriser faldet i den undersøgte periode. De indiske eksporterende producenter hævdede, at stigningen i importen fra Korea sandsynligvis er endnu større end officielt meddelt af Eurostat, da det er sandsynligt, at importørerne af koreansk PET-folie undertiden vil foretage toldbehandlingen under KN-kode 3920 69 00 (Af andre polyestere), ligesom de har gjort for PET-folie af indisk oprindelse.

(103) Kommissionen fastholder argumenterne i forordningen om midlertidig told, nemlig at Sydkoreas markedsandel såvel absolut som relativt er steget mindre end Indiens, og at priserne på sydkoreansk PET-folie konsekvent har været højere end de indiske priser. De koreanske eksporterende producenter sænkede først deres priser et år efter inderne. For så vidt angår varer importeret under KN-koden for andre polyestere har Kommissionen ikke modtaget nogen dokumentation, der tyder på, at koreansk PET-folie kan være toldbehandlet ved brug af denne kode.

(104) Endelig — og vigtigst — skal det bemærkes, at Kommissionen ikke har set nogen grund til at indlede en undersøgelse over for Sydkorea, da den ikke har modtaget nogen dokumentation for illoyal handelspraksis fra de koreanske eksporterende producenters side i form af dumping eller subsidieret eksport.

(105) Da situationen vedrørende importen med oprindelse i Indien og Sydkorea derfor er forskellig, kan der ikke have været tale om forskelsbehandling.

5.2.2. **Udsving i råmaterialepriserne**

(106) De indiske eksporterende producenter har fremført, at man på grundlag af EF-erhvervsgrenens ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet kan konkludere, at det gennemsnitlige fald i råmaterialepriserne i den undersøgte periode snarere har været på omkring en tredjedel end de 17 %, der er anført i forordningen om midlertidig told. De hævder, at dette bekræftes af de offentligt tilgængelige oplysninger om udviklingen i råmaterialepriserne. De gentog deres tidligere påstand om, at et fald i råmaterialepriserne på en tredjedel gør det muligt for EF-erhvervsgrenen at sænke priserne uden et tilsvarende fald i rentabiliteten, og at importen fra Indien derfor ikke udløste EF-erhvervsgrenens prisfald.

(107) Det skal bemærkes, at Kommissionen som nævnt i betragtning 140 i forordningen om midlertidig told undersøgte prisudviklingen for alle råvarer til PET-folie på grundlag af fortrolige besvarelser af spørgeskemaerne og nåede frem til et fald på 17 %. Det er desuden sandt, at EF-erhvervsgrenens ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet fokuserede på prisudviklingen for dimethylterephthalat (DMT) og terephthalatsyre (PTA). Da prisen på disse råvarer faldt mere end priserne på andre råmaterialer, er et fald på 17 % i de samlede råvareomkostninger foreneligt med et større fald i prisen på DMT og PTA. Konklusionerne i betragtning 140 i forordningen om midlertidig told er derfor forenelige med EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaet og bekræftes derfor.

5.2.3. **Generelle vanskeligheder i polyestersektoren**

(108) De indiske eksporterende producenter fremførte, at de faldende priser på biaksialt orienteret polypropylenfolie ville have en direkte virkning på PET-foliepriserne i indpakningssektoren, da PET-foliebrugerne anser varerne for udskiftelige. De påstod derfor, at priserne under alle omstændigheder ville være faldet, uanset om importen af PET-folie til Fællesskabet var steget eller ej.

(109) Kommissionen måtte afvise dette argument, da der ikke er fremlagt dokumentation for denne påstand.

5.3. KONKLUSION OM SKADE

(110) I betragtning af ovenstående bekræftes konklusionerne i betragtning 145 i forordningen om midlertidig told.

6. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

6.1. INDLEDENDE BEMÆRKNING

(111) Ingen parter fremførte nye kendsgerninger eller bemærkninger med hensyn til Fællesskabets, andre EF-producenters eller PET-folieimportørernes interesser.

Undersøgelsesresultaterne i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor, navnlig konklusionerne om at foranstaltninger for disse grupper vil have enten positive (EF-erhvervsgrenen og andre ikke-bundne EF-producenter), neutrale (bundne producenter) eller kun begrænsede negative følger (importører).

6.2. BRUGERNES INTERESSER

(112) Som nævnt i betragtning 2 modtog Kommissionen bemærkninger fra to brugere af den pågældende vare efter meddelelsen om de undersøgelsesresultater, der førte til midlertidige foranstaltninger. I bemærkningerne fra brugerne hævdedes det, at PET-folie i modsætning til de foreløbige undersøgelsesresultater er en vigtig råvareomkostningsfaktor for dem, og at en betydelig del af deres samlede produktion består af videreforarbejdede varer baseret på PET-folie. De hævdede endvidere, at EF-erhvervsgrenens prisstigninger ville gøre det vanskeligt for dem at konkurrere på senere markedstrin mod importen fra Sydkorea, Folkerepublikken Kina og USA. Det blev yderligere påstået, at der har været tilfælde, hvor EF-erhvervsgrenen har nægtet at levere visse mængder PET-folie med henvisning til manglende kapacitet. EF-erhvervsgrenen hævdedes også at have nægtet at udvikle en ikke-standardfolie, der opfyldte en af brugernes specifikke behov, hvorimod en indisk producent havde indvilget i at gøre dette. De hævder derfor, at det er i brugernes interesse at bevare en alternativ leveringskilde for PET-folie i Indien.

(113) Kommissionen fastholder argumenterne og konklusionerne i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told for så vidt angår PET-folies samlede andel af brugernes samlede produktionsomkostninger og PET-foliebaserede varers samlede andel af brugernes samlede produktion på senere produktionstrin. Da den pågældende analyse afspejler en samlet analyse, kan der være individuelle tilfælde, hvor PET-folie kan være et afgørende råmateriale for en bruger. Dette ændrer imidlertid ikke de gennemsnitlige samlede resultater af undersøgelsen. Undersøgelsen har endvidere vist, at selv for visse brugere, for hvilke PET-folie er en vigtig omkostningsfaktor, udgjorde importen af PET-folie med oprindelse i Indien kun en mindre del af deres samlede køb af PET-folie. Brugernes bekymringer med hensyn til, at en alternativ forsyningskilde for importerede varer vil forsvinde i tilfælde af kapacitetsmangel eller et behov for udvikling af nye folietyper, er endvidere ubegrundede, da udligningstolden ikke vil udelukke de indiske eksporterende producenter fra fællesskabsmarkedet. Tolden vil kun afhjælpe virkningen af en ulovlig og skadelig subsidiering.

6.3. KONKLUSION OM FÆLLESSKABETS INTERESSER

(114) Efter at have undersøgt de forskellige involverede interesser og alle ovennævnte aspekter kan Kommissionen bekræfte, at der ikke er tvingende årsager til ikke at gribe ind over for den pågældende import.

7. **ENDELIG TOLD**

(115) På grundlag af konklusionerne vedrørende subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser finder Kommissionen, at det er nødvendigt at indføre endelige udligningsforanstaltninger.

7.1. SKADESTÆRSKEL

(116) EF-erhvervsgrenen mente, at det var nødvendigt med en højere mindstefortjenstmargen end 6 % (fastsat af Kommissionen i betragtning 156 i forordningen om midlertidig told). Det er imidlertid ikke vigtigt at fastsætte en endelig procentsats i dette tilfælde, da skadestærsklen selv for det laveste tal benyttet af Kommissionen er større end subsidiemargenen. De indiske eksporterende producenter anmodede om justeringer for handelstrin og foreslog en ændring af beregningsmetoden for de underbudsmargener, som var nødvendige for at fastsætte skadestærsklen. Desuden anmodede MTZ om en justering for kvalitetsforskelle. Som nævnt i betragtning 92 og 93 måtte disse anmodninger afvises.

7.2. TOLDENS FORM OG STØRRELSE

(117) Der er i forhold til den foreløbige fastsættelse af de udligningsberettigede subsidiers størrelse foretaget ændringer, hvor dette var relevant. Den endelige udligningstold er derfor lavere end den midlertidige told for alle de samarbejdsvillige indiske eksporterende producenter.

(118) Udligningstolden bør i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen fastsættes svarende til subsidiemargenen, medmindre skadesmargenen er lavere. Der blev derfor fastsat følgende told for samarbejdsvillige producenter:

— Ester Industries Ltd	12,0 %
— Flex Industries Ltd	12,5 %
— Garware Polyester Ltd	3,8 %
— India Polyfilms Ltd	7,0 %
— Jindal Polyester Ltd	7,0 %
— MTZ Polyesters Ltd	8,7 %
— Polyplex Corporation Ltd	19,1 %.

(119) I betragtning af den høje grad af samarbejde, der omfattede mere end 80 % af importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Indien, fandtes det passende at fastsætte tolden for ikke-samarbejdsvillige selskaber med samme sats som den højeste sats, der er blevet fastsat for de samarbejdsvillige selskaber, dvs. 19,1 %. Ved dette niveau sikres det, at manglende samarbejdsvilje ikke belønnes, og at unddragelse af told begrænses mest muligt.

(120) Betragtning 159 og 160 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

8. **OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD**

(121) I betragtning af størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, der konstateredes for de eksporterende producenter, og af alvoren af den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, findes det nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 1810/1999, opkræves endeligt med satsen for den endelige told.

9. **FORSLAG OM TILSAGN**

(122) Endelig skal det bemærkes, at Kommissionen også modtog forslag om pristilsagn fra fem indiske eksporterende selskaber. Kommissionen undersøgte disse forslag og konkluderede, at de ikke kan overvåges eller forvaltes tilstrækkeligt på grund af varens kompleksitet: der vil være behov for omkring 160 mindstepriser for at dække alle indiske varegrupper, og der var ingen sikkerhed for, at den organisation, der blev foreslået til at overvåge tilsagnene, nemlig Indiens eksportinspektionsorgan, har mandat eller tekniske midler til at gennemføre en så detaljeret kontrol. Kommissionen måtte derfor afvise de modtagne forslag til tilsagn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 (Taric-kode 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) og ex 3920 62 90 (Taric-kode 3920 62 90*30, 3920 62 90*91) og med oprindelse i Indien.

2. Tolden fastsættes til følgende satser af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Fremstillet af	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Ester Industries Ltd 75-76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1, New Delhi — 110 003, Indien	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60, Noida — 201 301 (U.P.), Indien	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai — 400 057, Indien	3,8 %	A028
India Polyfilms 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi — 110 001, Indien	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115-117, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi — 110 001, Indien	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai — 400 097, Indien	8,7 %	A031

Fremstillet af	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road, Kilokri, Opposite Maharani Bagh, New Delhi — 110 014, Indien	19,1 %	A032
Alle andre indiske selskaber	19,1 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 1810/1999, opkræves endeligt med den endelige toldsats.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen *i De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1999.

På Rådets vegne

T. HALONEN

Formand